

Činjenica što se radi o teretu koji mora ići u inozemstvo ne stvara sama po sebi opasnost u tom smislu, jer je jedan od predloženika jugoslavensko poduzeće koje ima vrijednu imovinu u zemlji i aktivni devizni žiro račun kod devizne banke.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Žalbeni razlog da je za izdavanje privremene naredbe potrebna ne samo objektivna, već i subjektivna opasnost, ne može se prihvatiti. Da bi predlagač osnovano mogao tražiti osiguranje ugroženoga svoga potraživanja, dovoljno je u smislu čl. 330 IP-a učiniti vjerojatnim da će naplata njegovog potraživanja biti znatno otežana. Kako je među strankama nesporno da se radi o potraživanju prema predloženicama, od kojih jedan ima svoje sjedište u inozemstvu, kao i to da se roba, koja treba da posluži kao predmet osiguranja, ima izvesti u inozemstvo, očito je da bi pod takvim okolnostima naplata tužiteljeva potraživanja bila znatno otežana, ako ne i ugrožena, pa je i to dovoljno kao razlog za izdavanje i dozvole osiguranja privremenom naredbom.

Okolnost da prvopredloženi kao domaće poduzeće ima svoju imovinu u zemlji, ne umanjuje otežanje naplate predlagačeva potraživanja, jer se radi o potraživanju u inozemnim sredstvima plaćanja, pa obzirom na postojeće devizne propise naplata predlagačeva potraživanja može također u datom trenutku biti otežana.

Konačno pozivanje žalbe da je zatraženo osiguranje previsoko, također nije osnovano. Po nahodjenju ovog suda, obzirom na količinu robe koja treba da posluži za osiguranje predlagačeva potraživanja i visinu potraživanja, a obzirom na troškove koji terete odnosnu robu, kao što su troškovi uskladištenja, eventualne carine, ako dodje do prodaje robe radi namirenja potraživanja, te neizvjesnost prodajne cijene, ukazuje da količina ječma, na koju je traženo osiguranje, nije tako visoka da bi trebalo količinu sniziti u smislu čl. 348 IP-a.

G.B.

VIŠI PRIVREMNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 20. IV 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ratko Zlodre, dr Branko Jakaša

Prijevoz stvari morem - Oštećenje tereta - Viša sila - Južni vjetar jačine 8 Beauforta za brodove naše male obalne plovidbe predstavlja višu silu - Navodi u brodskom dnevniku o mjerama poduzetim za osiguranje tereta služe brodaru kao dokaz koji mora oboriti korisnik prijevoza

Radi se o prijevozu bačeva brodom "Pelješac".

Budući da su bačve na odredište stigle oštećene, primalac tuži broдача za naknadu štete. Brodar se brani višom silom i navodi da je odnosne prigode duhao južni vjetar jačine 8 Beauforta, a da je on poduzeo sve normalne mjere za osiguranje bačeva. Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev, a drugostepeni je potvrdio prvostepenu presudu.

Iz obrazloženja drugostepenog suda:

Ne može se prihvatiti stajalište žalbe da se južni vjetar od 8 Beauforta na našoj obali ne može smatrati višom silom. Iako je u odnosno vrijeme redovna pojava na našoj obali južni vjetar, ipak se ne može uzeti da južni vjetar od 8 Beauforta ne stvara takove valove da oni za brodove obalne plovidbe, veličine kao što je brod "Pelješac", ne predstavljaju višu silu. Po nahodjenju ovoga suda u krajevima naše obale južni vjetar od 8 Beauforta ima se smatrati vjetrom izvanredne snage, koji predstavlja događaj više sile, koja ispričava broдача u smislu čl.54 Zakona o odgovornosti za nastalu štetu ne robi koju prevozi, ukoliko se ne dokaže da brodar u pogledu osiguranja tereta za plovidbu po nevremenu nije poduzeo potrebne mjere. Kako se iz izvotka brodskog dnevnika vidi da je brodar u Malom Lošinj u poduzeo potrebne mjere, ima se smatrati da je brodar u predmetnom slučaju postupao dužnom pažnjom urednog broдача, pa prema tome nije odgovoran za nastalu štetu.

U toku spora, a ni u žalbi, tužitelj nije dokazao da je šteta posljedica propuštanja dužne pažnje broдерove, pa je stoga valjalo presuditi kao u dispozitivu ove presude.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 23.IV 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ratko Zlodre, dr Branko Jakaša

Prijevoz stvari morem - Vozarina - Prodaja tereta za naplatu vozarine - Ako brodar ne proda teret na javnoj dražbi ili prema običajima zemlje gdje se vrši prodaja, nema prava na naplatu od naručitelja nenamirenog dijela vozarine

Stranke su sklopile ugovor o prijevozu bačeva. Na odredištu je brodar bačve uskladištio u javna skladišta, jer se nije javio primatelj. Budući da mu ni vozarina nije bila plaćena, a da bi izbjegao velike troškove uskladištenja, bačve je prodao u slobodnoj pogodbi. Medjutim kako prodajom nije postigao iznos pune vozarine, traži od naručitelja da mu nadoknadi nenamireni dio. Prvostepeni sud je udovoljio